

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 234/2019
13.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милана Вуковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.599/18 од 31.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1020/18 од 28.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 13. марта 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Вуковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.599/18 од 31.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1020/18 од 28.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.599/18 од 31.05.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 2. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 07.06.2017. до 23.05.2018. године, те на новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара. Истовремено је одређено да је новчану казну окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у овом року, новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких неплаћених 1.000,00 динара новчане казне заменити са по једним даном казне затвора, с тим да у том случају казна затвора не може бити дужа од једне године.

Истом пресудом, на основу члана 230. став 3. у вези члана 87. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка – судског

паушала, плати суду износ од 20.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1020/18 од 28.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.599/18 од 31.05.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Вуковић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног „ослободити кривичне одговорности“.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, те захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10. и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Према доставници која се налази у списима предмета, окривљени АА је другостепену пресуду – пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1020/18 од 28.11.2018. године примио дана 03.01.2019. године, па је последњи дан рока за подношење захтева за заштиту законитости у конкретном случају истицао дана 04.02.2019. године (обзиром да је 30 дан – 02.02.2019. године падао у суботу).

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног – адвокат Милан Вуковић, захтев за заштиту законитости поднео преко поште, препорученом пошиљком, на рецелис број 407225052 дана 08.02.2019. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблаговремен, обзиром да је поднет након законом прописаног рока.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић